

at de højkirkelige Kredse, der er saa ivrige for at bevare Ægteskabet og værne om dets Hellighed og Højtidelighed, er ivrige for at tilsidesætte alle disse ophøjede Følelser, naar det drejer sig om interkommunale Refusionsbestemmelser. Mon egentlig Vorherre, der jo skal have indstiftet Ægteskabet, vilde føle sig rigtig vel tilmode i et Selskab, der afpasser Ægteskabsbetingelserne efter interkommunale Refusionsregler.

Endvidere stiller Mindretallet Ændringsforslagene under Nr. 8, 9, 11, 17 og 19, der alle sammen tilsigter at simplificere Ægteskabsbetingelserne ved at foreslaa hele Lysningsinstitutionen fjernet som ganske overflødig. Der var indenfor det samlede Udvalg en hel Del Tilbøjelighed til, hvad ogsaa den højtærede Ordfører berørte, at tale nærmere om dette Spørgsmaal, men formodentlig ved de før omtalte udendørs Stævnemøder imellem Venstre og de endnu mere Konservative lykkedes det heldigvis at undgaa Reformer paa dette Omraade, og selv det ærede radikale Medlem vilde beholde Lysningen som Udtryk for, at Ægteskabet har en Side, der vender ud mod Samfundet, hvorfor dette maa have Interesse i at faa Besked om Ægteskabets Indgaaelse. Begrundelsen herfor fra det ærede Medlems Side fylder kun 6 Linier i Betænkningen, men er dog, synes jeg, meget fyldig i Forhold til dens Værdi, thi den Side, der vender ud imod Samfundet, er jo netop den, den ægteskabsstiftende Myndighed skal tage sig af ved at paase, at alle Betingelser er til Stede, Resten er ganske ligegyldig Form og tom Tradition. Endvidere foreslaar vi under Nr. 16 at stryge de parodiske Forloverattester, hvorefter man paa Tro og Love skal attestere Ting, som intet menneskeligt Væsen uden netop dem, det drejer sig om, har nogen Anelse om, medens Ændringsforslagene Nr. 10 og 11 er Konsekvenser af tidligere Ændringsforslag, som jeg har omtalt.

Saa kommer jeg til Ændringsforslag Nr. 25. Det gaar ud paa gennem Indsættelse af §§ 27—35 at faa indført den almindelige borgerlige Ægteforening, væsentlig i samme Skikkelse, som Folketinget tidligere har vedtaget, men med den Forskel, at Lysningsreglerne skulde udgaa. Ogsaa her er Flertallet gaaet paa Akkord med de tidligere Synspunkter indenfor Venstre til Fordel for

den kirkelige Reaktion og det, man kunde kalde „Søndagshellighed“, eller — om man hellere vil — til Fordel for tom Tradition og Statskirkehykleri. Jeg har tidligere haft Lejlighed til udførligt at gennemgaa hele Sagen og beundre den Bevægelighed, hvormed Venstre i Mangel paa virkelig Overbevisning og Konsekvens i sine Synspunkter har danset rundt efter Vinden, paa 2 à 3 Undtagelser nær, med den store Kirkeminister i Spidsen, og jeg skal ikke paa ny uddybe dette gennemdebatterede Spørgsmaal, hvor pudsigt det end i og for sig kunde være, hvis man var oplagt til at se Svingningerne paa denne Maade. Vi har samme Synspunkt, som Grundtvig, det kirkelige Frisind og saavel det kirkelige som det borgerlige Venstre herhjemme op igennem Tiderne har haft, at Ægteskabets Indgaaelse er en rent borgerlig Akt, hvor det afgørende er de to Personers retsstiftende Villieserklæring. Vi vil ikke være med til at bevare den Sammenblanding mellem borgerligt og kirkeligt, mellem Jura og Kirketugt, mellem religiøs Følelse og tom Tradition med en passende Tilsætning af lidt Hykleri, som de konservative Partier herigennem vil have slaaet fast. Jeg anbefaler derfor, at man stemmer for Mindretallets Ændringsforslag om almindelig borgerlig Ægteforening.

Endelig har vi under Nr. 38 stillet Ændringsforslag om at forkorte Separationsfristen til et Aar. Det har jeg allerede omtalt udførligt. De enkelte andre Mindretalsforslag, jeg har sprunget over, er enten af formel Karakter eller Resultater af det, jeg har omtalt. Derfor kan jeg slutte med at anbefale disse af det socialdemokratiske Mindretal stillede Ændringsforslag, der alle sammen tilsigter at gøre Ægteskabsloven mere moderne i god Forstand, det vil sige fjerne det, som i Virkeligheden kun har Betydning i Kraft af, at det en Gang har haft en Begrundelse for vore Bedste- og Oldeforældre, og fjerne alle de overflødige Attester, besværlige og ligegyldige som de er, samt fjerne de Former, der frister til Uærlighed og Hykleri, men i øvrigt bevare Ægteskabet som den livskraftige, ærligste og moralsk heldigste Basis for et ordnet Samfundsliv.

Godskesen: Min Meningsfælle og jeg har i Udvalget kunnet opnaa Enighed med